Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu
Gundulićeva 27
Split

U I ME R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu po sucu ovog suda Jerki Kovačić Garac, temeljem prijedloga više sudske savjetnice-specijalistice Natalije Đurašinović, u pravnoj stvari tužiteljice Ljubica Renić, OIB:20446267519, Hrvace 88b, Hrvace zastupana po pun. Martini Radić Šunjić, odvj. u Splitu, protiv Klinički bolnički centar Split, OIB:51401063283, Spinčićeva 1, Split, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 30.rujna 2026. u nazočnosti zam. pun. tužitelja, po objavi dana 30.listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju razliku manje isplaćene naknade troškova prijevoza u ukupnom iznosu od 1.616,09 EUR-a neto zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom na pojedinačne mjesečne iznose od:
- 52,03 EUR koja teče od 15. travanj 2018.
- 88,55 EUR koja teče od 15. svibanj 2018.
- 44,20 EUR koja teče od 15. lipanj 2018.
- 45,41 EUR koja teče od 15. srpanj 2018.
- 57,21 EUR koja teče od 15. kolovoz 2018.
- 57,21 EUR koja teče od 15. rujan 2018.
- 48,66 EUR koja teče od 15. listopad 2018.
- 22,71 EUR koja teče od 15. studeni 2018.
- 57,21 EUR koja teče od 15. prosinac 2018.
- 48,66 EUR koja teče od 15. siječanj 2019.
- 57,21 EUR koja teče od 15. veljača 2019.
- 45,41 EUR koja teče od 15. ožujak 2019.
- 48,66 EUR koja teče od 15. travanj 2019.
- 48,66 EUR koja teče od 15. svibanj 2019.
- 42,17 EUR koja teče od 15. lipanj 2019.
- 57,21 EUR koja teče od 15. srpanj 2019.
- 74,31 EUR koja teče od 15. kolovoz 2019.
- 42,17 EUR koja teče od 15. rujan 2019.
- 38,92 EUR koja teče od 15. listopad 2019.
- 57,21 EUR koja teče od 15. studeni 2019.
- 57,21 EUR koja teče od 15. prosinac 2019.
- 14,45 EUR koja teče od 15. siječanj 2020.

- 65,76 EUR koja teče od 15. veljača 2020.
- 21,93 EUR koja teče od 15. ožujak 2020.
- 57,21 EUR koja teče od 15. travanj 2020.
- 22,71 EUR koja teče od 15. svibanj 2020.
- 25,95 EUR koja teče od 15. lipanj 2020.
- 35,68 EUR koja teče od 15. srpanj 2020.
- 51,90 EUR koja teče od 15. kolovoz 2020.
- 55,14 EUR koja teče od 15. rujan 2020.
- 19,46 EUR koja teče od 15. listopad 2020.
- 38,92 EUR koja teče od 15. prosinac 2020.
- 45,41 EUR koja teče od 15. siječanj 2021.
- 25,17 EUR koja teče od 15. veljača 2021.
- 45,41 EUR koja teče od 15. ožujak 2021.

do isplate, koja se zakonska kamata na navedene iznose do 31.12.2022. obračunava po stopi u skladu sa odredbom čl.29. st.2. ZOO-a (''NN'' 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21), a od 1.1.2023. pa do 31.12.2023. po stopi iz izmijenjene odredbe čl.29. st.2. ZOO-a (''NN'' 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a (''NN'' 156/22), i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana trećeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1.1.2024. do isplate po referentnoj stopi, odnosno stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke uvećanoj za 3 (tri) postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

II. Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužiteljici parnični trošak u iznosu od 4.161,58 eura sa zakonskom kamatom koja teče od presuđenja do isplate po referentnoj stopi, odnosno stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke uvećanoj za 3 (tri) postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1.U tužbi zaprimljenoj kod ovog suda dana 23.prosinca 2020. pod posl.brojem Pr-3000/2020 tužiteljica navodi da je zaposlena kod tuženika i da ima prebivalište na adresi Hrvace 88 B, Hrvace koja da je od mjesta rada u jednom smjeru udaljena 39,60 km, pa do stoga do mjesta rada koristi osobni automobil. Potražuje od tuženika kao poslodavca isplatu razlike manje isplaćene naknade troškova prijevoza na posao i s posla navodeći kako joj je tuženik niz godina pogrešno isplaćivao umanjenu naknadu troškova prijevoza.

2.U odgovoru na tužbu tuženik je osporio osnovu i visinu tužbenog zahtjeva navodeći kako tužiteljica u razdoblju od 23. prosinca 2015. do 19. ožujka 2018. nije bila zaposlenica tuženika, dok da je preostali dio tužbenog zahtjeva neosnovan iz razloga što tuženik isplaćuje troškove prijevoza sukladno odredbama čl. 66. Temeljnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama (NN 128/2017). S obzirom da tužiteljica stanuje u Hrvacama iz kojih nema organiziranog javnog prijevoza do tuženika na način da tužiteljica na vrijeme stigne na svoje radno mjesto, a iz Sinja ima, to tuženik tužiteljici za dio puta od Hrvaca do Sinja isplaćuje 1,00 kn po prijeđenom kilometru za korištenje osobnog automobila, a za dio puta od Sinja do Splita, cijenu autobusne karte.

3.Dana 14.srpnja 2020. pod posl.brojem Pr-3000/2020 donesena je prvostupanjska presuda kojom je naloženo tuženiku isplatiti tužiteljici razliku na ime manje isplaćene naknade troškova prijevoza bruto iznos od 26.137,25 kuna za razdoblje od 19.03.2018.-28.02.2021. Navedena presuda je po žalbi tuženika ukinuta rješenjem Županijskog suda u Varaždinu posl.broj Gž R-164/2022 od 9.ožujka 2023., te je predmet vraćen sudu na ponovno suđenje.

4.U daljnjem tijeku postupka, a nakon provedenog novog vještačenja, tužiteljica je podneskom od 17.srpnja 2026., postavila glavni i podredni tužbeni zahtjev i to na način da je kao glavni tužbeni zahtjev postavljen onaj kojim se traži isplata iznosa od 1.616,09 eura prema prijeđenim kilometrima od adrese prebivališta do mjesta rada, te podredni tužbeni zahtjev na iznos od 365,46 eura kombinacijom prijeđenih kilometara od mjesta prebivališta do stanice u Sinju i mjesečne pokazne karte za relaciju Sinj-Split-Sinj.

5.Sud je tijekom postupka izveo dokaz: pregledom evidencije rada i platnih lista za tužiteljicu, Odluke tuženika od 26. ožujka 2018., potvrde Autobusnog kolodvora Split d.o.o. o cijeni vozne karte od 16. ožujka 2018., izračuna HAK-a, cjenika Promet d.o.o., Odluke tuženika od 22.10.2024., dopisa AK Split od 2.12.2025., vještačenjem po vještaku za računovodstvo i financije, saslušanjem tužiteljice kao parnične stranke.

6.Glavni tužbeni zahtjev je osnovan. Tužitelj je popisao parnični trošak.

7.Tužiteljev radni odnos reguliran je Zakonom o radu (NN 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, dalje: ZR), Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 143/13), Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 29/18, dalje: KU/18), Dodatkom I. Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 35/19, 78/19. dalje: Dodatak I. KU), Dodatkom II. (NN 92/19), Dodatkom III. (NN 56/20), Dodatkom IV. (NN 3/23), Temeljnim kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama (NN 24/17, 128/17, 47/18, 2/19,123/19, 56/22, 29/24 dalje: TKU).

8.Troškovi prijevoza nisu sastavni dio plaće jer predstavljaju materijalno pravo radnika koje nije utemeljeno na odredbama ZR već na ugovoru o radu i Temeljnom kolektivnom ugovoru za službenike i namještenike u javnim službama.

9.Odredbom čl.66. st.1. Temeljnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama („Narodne novine“ br.128/2017., 47/2018., 123/2019., 66/2020., u tekstu TKU/17), propisano je da zaposlenik ima pravo na naknadu troškova prijevoza dolaska na posao i odlaska s posla, pod uvjetom da je udaljenost od njegovog prebivališta, odnosno boravišta do mjesta rada najmanje dva kilometra.

9.1.Odredbom čl.67. st.18. Temeljnog kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike („Narodne novine“ br.141/2012, 150/2013), čl.66.st.18. TKU-a („Narodne novine“ br.24/2017), čl.66.st.9.TKU-a („Narodne novine“ br..128/2017, 47/2018, 123/2019 i 66/2020) propisano je da redoviti dolazak na posao i povratak s posla osigurava onaj javni prijevoznik kod kojeg je vozni red organiziran na način da vrijeme čekanja do dolaska u mjesto rada do početka radnog vremena zaposlenika te vrijeme čekanja do završetka radnog vremena do polaska redovite linije prema prebivalištu odnosno boravištu zaposlenika ne prelazi 45 minuta. Odredbom čl.67. st.6.TKU-a („Narodne novine“ br. 141/2012, 150/2013), odnosno čl.66. st.6. TKU-a („Narodne novine“ br.24/2017) koji su primjenjivani do 30.11.2017. propisano je da ako nije organiziran međumjesni prijevoz, odnosno ako zaposlenik kojem organizirani međumjesni prijevoz omogućava redovit dolazak na posao i povratak s posla, umjesto mjesnog i međumjesnog prijevoza koristi osobni automobil ili drugo prijevozno sredstvo, da poslodavac zaposleniku može, ako mu je to povoljnije, isplatiti naknadu u visini od 0,75 kn po prijeđenom kilometru. Odredbom iz čl.66. st.12. TKU-a („Narodne novine“ br.128/2017, 47/2018, 123/2019 i 66/2020) koji se primjenjuje od 01.12.2017. propisano je ako od prebivališta odnosno boravišta do mjesta rada nema organiziranog javnog prijevoza, da će se naknada troškova prijevoza isplatit će u visini od 1,00 kn po prijeđenom kilometru, uvećano za troškove mostarine i tunelarine (uz predočenje ispisa elektroničke naplate cestarine - ENC na ime zaposlenika i za odgovarajući dolazak na posao i povratak s posla), kao i u slučaju naknade troškova prijevoza zaposleniku u dane kada organizirani javni prijevoz ne prometuje.

9.2.Odredbom čl.66. st.16. TKU/17, propisano je da se naknada troškova prijevoza neće isplatiti za dane godišnjeg odmora, rodiljnog dopusta, privremene spriječenosti za rad i za druge dana kada zaposlenik više od dva dana uzastopce nije u obvezi dolaska na posao.

9.3.Odredbom čl.66. st.17. TKU/17, propisano je ako zaposlenik ostvaruje pravo na naknadu troška mjesečne karte, da se zbog korištenja godišnjeg odmora zaposleniku naknada troškova prijevoza neće isplatiti za jedan mjesec i to onaj u kojem koristi pretežiti dio godišnjeg odmora.

9.4.Prema Tumačenju Povjerenstva br. 61/19 od 21.1.2019. da bi se prijevoz smatrao organiziranim zaposleniku mora omogućiti redovan dolazak i odlazak s posla u sve radne dane, što znači ako jedan dan u mjesecu kad mora doći na posao nema pogodnu putnu vezu autobusom koja bi omogućavala da na vrijeme dođe do svog radnog mjesta i u povratku do autobusne stanice, smatralo bi se da nema organizirani javni prijevoz pa bi za cijeli mjesec pripadala naknada po prijeđenom kilometru. Povjerenstvo za tumačenje TKU dalo je Tumačenje i br. 51/22 od 7.

listopada 2022. prema kojem se prijevoz smatra organiziranim ako je u oba smjera (na posao i s posla) organiziran sukladno članku 65. st.10. i 11. TKU-a.

10.Tužiteljica saslušana u svojstvu parnične stranke je navela da kod tuženika radi od ožujak 2018. na Klinici za neurologiju (lokacija Firule, Spinčićeva 1) i rad joj organiziran u turnusima, dakle radi od 7-19, to od 19-7. Na radno mjesto da je utuženom razdoblju kao i sada, dolazila osobnim automobilom s obzirom da ne postoji autobusna linija koja bi povezivala njeno mjesto prebivališta odnosno stanovanja s radnim mjestom. Što se tiče autobusne linije da postoji linija koja prolazi pored njene kuće, ali tek u 7,30 sati ujutro, a ona na radnom mjestu mora biti u 7,00 sati. Što se tiče organiziranog prijevoza od mjesta prebivališta do mjesta rada kada ide u noćnu smjenu ni tada ne postoji organizirani prijevoz na način da bi stigla na vrijeme na radno mjesto, naime tada autobus prolazi kroz njeno mjesto prebivališta oko 14,30, a njeno radno vrijeme je od 19,00. Isto tako kada izlazi iz noćne smjene autobus iz Sinja prema Hrvacama kreće u 12,00 sati pa proizlazi da bi na radnom mjestu i samom putovanju provela više od 24 sata. Što se tiče vikenda, blagdana i ostalih radnih dana, ne postoji linija Hrvace-Sinj, a što se tiče linije Sinj-Split koliko je njoj poznato nedjeljom prometuje svaka četiri sata, a subotom na parne i neparne sate. Na pitanje je li ikada pokušala na radno mjesto doći autobusom, navodi da je s tim da ju je suprug doveo do AK Sinj gdje je autobus kretao za Split u 6,30, na kolodvoru u Splitu da je bila u 7,30, a od kolodvora treba doći do mjesta rada tako da je taj dan na radno mjesto kasnila više od sat vremena. Što se tiče izjašnjavanja na koji način će dolaziti na posao, izjavljuje da je na početku zasnivanja radnog odnosa dala izjavu da će dolaziti automobilom, a upravo iz gore navedenih razloga. Što se tiče načina na koji joj poslodavac isplaćivao i obračunavao putni trošak, isti joj nije poznat. Obraćala se poslodavcu jedan put pismeno i više puta usmeno, ali na navedeno nikada nije dobila odgovor. Izjavljuje da barem jedan dan u mjesecu radi noćnu smjenu vikendom (i/ili blagdanom), a tada nema organiziran javni prijevoz ni iz Hrvaca niti iz Sinja. Na upit, a s obzirom vozni red koji je dostavljen u spis, bi li tužiteljica mogla doći na radno mjesto ukoliko bi krenula autobusom autobusne linije Litre tours u 5,45, tužiteljica odgovara da pretpostavlja da bi, s tim da bi tada do autobusnog kolodvora u Sinju morala doći osobnim automobilom, platiti gradski parking jer nema besplatnog parkinga, s tim da što se tiče povratka iz dnevnog turnusa ne bi imala autobusnu liniju iz Splita za Sinj jer je to privatni prijevoznik koji nije pouzdan. Na pitanje bi li tužiteljica nakon završetka rada u dnevnoj smjeni s obavljenom primopredajom mogla doći do AK Split na autobus koji kreće u 20,30, tužiteljica odgovara da bi u većini slučajeva. Na upit je li se tužiteljica na početku svake kalendarske godine u utuženom razdoblju obraćala odnosno izjašnjavala vezano za način korištenja prava na naknadu troškova prijevoza, tužiteljica odgovora da nije već samo na početku rada kod tuženika, a s obzirom da nije mijenjala adresu prebivalište nije imala potrebu za drugačijim izjašnjavanjem. Na pitanje koliko dugo bi tužiteljica trebala ostaviti svoj osobni automobil na gradskom parkingu u Sinju kada bi iz Hrvaca do AK Sinj dolazila osobnim automobilom i je li joj tuženik plaćao trošak parkinga, tužiteljica izjavljuje da bi tada njen automobil bio više od 15 sati na parkiralištu. Na upit kada bi tužiteljica koristila tzv. kombinirani prijevoz, dakle automobilom do Sinja, a od Sinja do Splita autobusom koliko bi u tom slučaju putovanje trajalo, tužiteljica odgovora da bi trajalo sigurno više od dva sata u jednom smjeru, posebice što su ljeti česte gužve, smanjen je broj polazaka autobusnih linija (zbog školskih praznika), često su radovi itd.

11.U daljnjem tijeku postupka, izveden je novi dokaz vještačenjem po vještaku financijske struke, a koje kao stručno, argumentirano i objektivno ovaj sud prihvaća i to dvije varijante: prema prijeđenom kilometru od adrese prebivališta do mjesta rada, te kombinacijom prijeđenih kilometara od mjesta prebivališta do stanice u Sinju i mjesečne pokazne karte za relaciju Sinj-Split-Sinj, vodeći računa da u razdoblju od 21. ožujka 2020. do 11. svibnja 2020. uopće nije postojala redovita linija međumjesnog javnog prijevoza zbog pandemije Covid 19.

11.1.Vještak je u svojem nalazu i mišljenju naveo da je u prvoj varijanti dao izračun naknade za troškove prijevoza na posao i s posla od adrese prebivališta tužiteljice do radnog mjesta u Splitu i obratno po prijeđenim kilometrima prema udaljenosti od 39,60 kilometara između adrese prebivališta i adrese rada tužiteljice sukladno broju dana dolazaka i odlazaka s posla. Razlika naknade troška dolaska i odlaska s posla obračunate za tužiteljicu po prijeđenom kilometru u utuženom razdoblju koji od 19. ožujka 2018. do 28. veljače 2021. da iznosi ukupno 12.176,32 kuna/1.616,09 eura. U drugoj varijanti daje se izračun naknade za troškove prijevoza na posao i s posla za razdoblje od 19. ožujka 2018. do 28. veljače 2021. javnog prijevoznika Promet Sinj d.o.o. Razlika manje plaćene naknade takvog prijevoza da iznosi ukupno 2.753,36 kuna/365,46 eura, dok razlika više plaćene naknade prijevoza nastale uglavnom zbog izuzimanja jedne mjesečne karte godišnje na ime korištenja godišnjeg odmora iznosi ukupno -1.153,60 kuna/-153,11 eura. Vještak napominje da jednom godišnje za mjesec kada je korišten pretežiti dio godišnjeg odmora (kada je tužiteljica imala najmanji broj odrađenih dana) nije obračunata mjesečna pokazna karta (10/2018., 09/2019. i 09/2020.). Od 21. ožujka 2020. do 11. svibnja 2020., kada nije postojala redovita linija međumjesnog javnog prijevoza zbog pandemije Covid 19, obračunata je naknada po prijeđenim kilometrima. Dakle, kombinacijom prijeđenih kilometara od mjesta prebivališta do stanice u Sinju i mjesečne pokazne karte za relaciju Sinj-Split-Sinj u odnosu kako je stvarno bila isplaćena od strane tuženika, izračunata je razlika manje plaćene naknade prijevoza od ukupno 365,46 eura te razlika više plaćene naknade prijevoza od ukupno -153,11 eura.

12.Sukladno nalazu i mišljenju vještaka tužiteljica je uredila tužbeni zahtjev na način da glavnim tužbenim zahtjevom potražuje iznos od 1.616,09 eura neto prema prijeđenim kilometrima, dok podrednim tužbenim zahtjevom potražuje iznos od 365,46 eura neto prema tzv. kombiniranom prijevozu.

12.1.U odnosu na nalaz i mišljenje vještaka kao i na uređeni tužbeni zahtjev, tuženik se očitovao podnescima od 8.rujna 2026. i to kako slijedi. Financijski vještak da je izradio dvije varijante izračuna troškova prijevoza: jednu po prijeđenim kilometrima, a drugu po tzv. „kombiniranom“ prijevozu (dio puta po prijeđenim kilometrima, a dio puta prema autobusnoj karti), s time da je financijski vještak izračunao i koliko je tuženik „preplatio“ tužitelja u varijanti po tzv. „kombiniranom“ prijevozu. S obzirom da se radi o jednostavnoj matematičkoj operaciji oduzimanja, nema ekonomskog smisla dopunjavati vještačenje radi izvršenja te radnje. Stoga da se predlaže sudu da to oduzimanje izvrši sam ili prihvati tuženikovo oduzimanje, naime, kada se izvrši ta jednostavna matematička operacija oduzimanja (365,46 – 153,11) dođe se do razlike od 212,35 eura. Za slučaj da sud zauzme stav kako se ne gleda cjelokupno razdoblje i usvoji tužbeni zahtjev, tuženik ističe procesni prigovor prijeboja (prigovor radi prebijanja) i traži da se s tužiteljevim potraživanjem iz ove tužbe prebiju iznosi koje je tuženik tužitelju preplatio na ime troškova prijevoza te

specificira iznos za prebijanje u visini od 153,11 eura. Nadalje, tužitelj da je izvršio preinaku tužbenog zahtjeva (i to ne povećavanjem visine tužbenog zahtjeva već suštinskom izmjenom potraživanja) kojoj preinaci da se tuženik protivi, a ukoliko naslovljeni sud dopusti preinaku tužbenog zahtjeva, tuženik osporava osnovu i visinu i glavnog i podrednog tužbenog zahtjeva te ističe prigovor zastare potraživanja za oba tužbena zahtjeva. U glavnom tužbenom zahtjevu tužitelj potražuje razliku troškova prijevoza tvrdeći da ima pravo na isplatu istih po prijeđenim kilometrima jer da nema adekvatno organiziranog javnog prijevoza na cijeloj dionici puta, a u podrednom potražuje razliku troškova prijevoza tvrdeći da mu tuženik nije mogao umanjivati visinu cijene mjesečne pokazne karte za dane nedolaska na posao prilikom isplate tzv. „kombiniranog“ prijevoza. Dakle, radi se o dva sasvim različita činjenična opisa po dva sasvim različita osnova.

13.Sud je tijekom postupka utvrdio slijedeće činjenice:

- da je tužiteljica u radnom odnosu kod tuženika od 19.ožujka 2018.
- da je tužiteljici adresa prebivališta u trenutku zaposlenja kao i u cijelom utuženom razdoblju Hrvace 88b, Hrvace
- da je po zaposlenju tužiteljice donesena Odluka poslodavca klasa:121-01/18-01/07, urbroj:2181-147-02/ZD-18-1 od 26.03.2018. prema kojoj tužiteljica ima pravo na naknadu za trošak prijevoza za relaciju od adrese prebivališta/boravišta (Hrvace, Hrvace 88B) do stanice međumjesnog prijevoza u Sinju (Ulica M. Buljana 2), u visini sukladno broju dolazaka na posao i kilometraži te relacije (7,38 km) na način da se za svaki prijeđeni kilometar isplaćuje 1,00 kn. Nadalje, u Odluci je navedeno da tužiteljica ima pravo i na naknadu troškova međumjesnog prijevoza za relaciju od mjesta Sinj do adrese stanice međumjesnog prijevoza u Splitu, a nema pravo na naknadu od toga mjesta do adrese mjesta rada u Splitu.
- da tužiteljica radi u turnusnim smjenama, dakle rad koji je organiziran kao 12-satni rad: dnevni od 7:00-19,00 i noćni od 19:00-7:00, a takav rad uključe i rad vikendima, praznicima i ostalim blagdanima.

14.Pod pojmom međumjesnog javnog prijevoza podrazumijeva se prijevoz od mjesta stanovanja do mjesta rada kada je mjesto stanovanja različito od mjesta rada, a javni prijevoz se smatra organiziranim ako osigurava redoviti odlazak i povratak s posla. U odnosu na raspored vožnji na relaciji od mjesta prebivališta do mjesta rada tužiteljice i obratno, pregledani su dopisi AK Split vezano za relaciju Split-Sinj-Split i Hrvace-Sinj-Hrvace. Tako je utvrđeno da na relaciji Sinj-Hrvace-Sinj prometuju dva prijevoznika Promet Sinj i Litre tours s prvim polaskom od Hrvaca prema Sinju radnim danom (ponedjeljak-petak) u 6,20, s tim da ne voze subotom i nedjeljom. Što se tiče autobusne linije Promet Sinj koja polazi s autobusnog kolodvora u Sinju prema Splitu, prva linija kreće u 5:00 ujutro, a subotom i nedjeljom u 6:00 ujutro, dok autobusna linija privatnog prijevoznika Litre tours iz Sinja prema Splitu prometuje od 05:45 sati. Navedeno bi se odnosilo na situaciju kada tužiteljica radi dnevni turnus od 7:00-19:00. Što se pak tiče polazaka autobusa kad tužiteljica radi noćnu turnusnu smjenu (19:00-7:00), autobus iz Sinja prema Splitu prijevoznikom Promet Sinj kreće radnim danom svakih sat vremena (16:00, 17:00, 18:00…), subotom u 16:00 i 18:00 sati, a nedjeljom samo u 17:00 sati, a prijevoznik Litre tours u 16:50 sati, uz napomenu da je iz Hrvaca zadnji autobus prema Sinju u 05:05 sati, a prvi ujutro u 06:20. Time je odgovoreno na pitanje i naputak iz drugostupanjske odluke, a to je da tužiteljica nema organiziran javni prijevoz od svog prebivališta u Hrvacama do mjesta rada u Splitu u dane ni kada radi u noćnoj smjeni ni kada radi u dnevnoj turnusnoj

smjeni, a posebice da takav prijevoz uopće nema u dane vikenda te druge neradne dane.

15.S obzirom na radno vrijeme tužiteljice i raspored vožnje autobusne linije koja prometuje iz njenog mjesta prebivališta, kao i one koja polazi iz Sinja, takav međumjesni prijevoz ne omogućava tužiteljici redoviti dolazak na posao i povratak s posla, slijedom čega tužiteljica ima pravo na isplatu putnih troškova po prijeđenom kilometru i to isključivo za dane kada je dolazila na posao. Dakle, očito je da se termini javnog prijevoza nisu poklapali s radnim vremenom tužiteljice i smjenama u kojima je radila pa je očito da joj javni prijevoz nije organiziran odnosno ne omogućuje redoviti dolazak na posao i odlazak s posla u sve radne dane, pa se ne može smatrati da je prijevoz organiziran.

16.Iz svega gore navedenog proizlazi da bi u slučaju da je tužiteljica koristila javni prijevoz, vrijeme čekanja od dolaska u mjesto rada do početka radnog vremena prelazilo 45 minuta, kao i od završetka radnog vremena do polaska redovite linije prema prebivalištu tužiteljice. Stoga tužiteljica nema osigurani javni prijevoz za redoviti dolazak na posao i povratka s posla pa joj pripada pravo na temelju odredbi TKU.

17.U odnosu na navode tuženika da je tužitelj izvršio preinaku tužbenog zahtjeva, navodi se slijedeće. Po donošenju ukidne odluke drugostupanjskog suda dana 9.ožujka 2023., tužiteljica je podneskom od 2.svibnja 2023., te kasnije još podnescima od 24.05.2023., 12.10.2023., 22.04.2025., zatražila isplatu troškova prijevoza prvenstveno prema prijeđenim kilometrima te podredno kombinacijom prijeđenih kilometara i mjesečne pokazne karte. Tuženik se upustio u raspravljanje po tako postavljenom tužbenom zahtjevu odnosno nije se protivio tako postavljenom tužbenom zahtjevu, štoviše na ročištu na kojem je određeno izvođenje dokaza vještačenjem po vještaku financijske struke isti je prihvatio prijedlog za vještačenjem onako kako ga je upravo postavio tužitelj te se istome nije usprotivio. U tom pogledu ne bi bio ni osnovan prigovor zastare. Kako je tužba podnesena dana 23.prosinca 2020., a najstarije potraživanje je dospjelo 15.travnja 2018., prigovor zastare je neosnovan. Naime, iz odredbe čl.139. Zakona o radu (NN 93/14, 127/17, 98/19) proizlazi da potraživanja iz radnog odnosa zastarijevaju za pet godina ako nije drugačije određeno.

18.Tužiteljica je prema mišljenju suda dokazala osnovanost glavnog tužbenog zahtjeva, odnosno da joj je tuženik obračunavao trošak prijevoza protivno citiranim odredbama TKU-a i isplaćivao umanjenu naknadu troškova prijevoza pa je isti prihvaćen kao osnovan. Naime, prema odredbi čl. 135. st. 1.ZR-a u slučaju radnog spora teret dokazivanja je na osobi koja smatra da joj je neko pravo iz radnog odnosa povrijeđeno, a kako tuženik, s druge strane, nije pružio dokaze kojima bi pobio navode i dokaze tužiteljice, kako u pogledu osnovanosti, tako u pogledu visine tužbenog zahtjeva te kako je vještak na temelju platnih lista tužiteljice i odjelnih lista utvrdio manje isplaćen trošak prijevoza primjenom odredbi TKU-a i same odluke tuženika, valjalo je glavni tužbeni zahtjev prihvatiti kao osnovan.

18.1.Kako je sud prihvatio glavni tužbeni zahtjev kojim je određena isplata po prijeđenom kilometru, nije se posebno obrazlagao podredni tužbeni zahtjev pa tako ni izjavljeni tuženikov prigovor prijeboja budući se isti odnosi upravo na podredni tužbeni zahtjev koji ovaj sud nije prihvatio.

19.Na dosuđene iznose tužiteljici su priznate zakonske zatezne kamate primjenom odredbe čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15) koje teku od dospijeća svakog pojedinačnog dijela iznosa do isplate (čl. 84. st.3. ZR/09 odnosno, čl. 92. st.3. ZR/14).

20.Odluka o parničnom trošku se temelji na odredbama čl.154.-155. Zakona o parničnom postupku.

20.1.Tužitelju je priznat slijedeći trošak: sastav tužbe-100 bodova, sastav podneska od 31.08.2021.-100 bodova, zastupanje na ročištu od 17.03.2021., 08.06.2021., 08.09.2021., 08.11.2021. 23.02.2022., 08.06.2022., 19.11.2025., 19.02.2026., 30.09.2026.-svako po 100 bodova, sastav podneska od 22.04.2022.-25 bodova (Tbr.8. toč.4), sastav podneska od 02.05.2023.-100 bodova, sastav podneska od 17.07.2026.-100 bodova, pristup na ročište za objavu presude (14.07.2022. i 30.10.2026.)-100 bodova, ukupno 1425 bodova (1 bod=2,00 eura), što daje 2.850,00 eura+PDV=3.562,50 eura. Tužiteljici nisu priznati sastavi preostalih podnesaka (24.05.2023., 212.10.2023., 22.04.2025., 12.08.2025.) jer isti nisu bili potrebni za vođenje postupka i jer se u istima konstantno i opetovano ponavljaju navodi iz prijašnjih podnesaka i navoda s prethodno održanih ročišta. Na priznati trošak od 3.562,50 eura dodan je trošak vještačenja od ukupno 599,08 eura (1.500 kn+400,00 eura), ukupno 4.161,58 eura.

21.Vezano za isplatu parničnog troška na račun punomoćnika navodi se da je tužiteljica ispustila punomoć svojoj punomoćnici za zastupanje u ovom postupku, što je i potvrdila u svom iskazu, te je navela i to da je ovlastila punomoćnicu da na svoj račun prima troškove postupka. Međutim, sud je mišljenja da se ne može sudskom odlukom naložiti tuženiku trošak koji pripada stranci u postupku isplatiti punomoćniku njegov račun. Radi se o odnosu između stranke i punomoćnika, pa se ne može obvezati tuženika platiti parnični trošak na račun punomoćnika, čak i u slučaju postojanja punomoći takvog sadržaja i navoda tužiteljice kao stranke pred sudom. Punomoćnik je ovlašten primiti novac za stranku ukoliko mu to protivna stranka dobrovoljno plati, ali nije ovlašten tražiti da sud odlukom naloži drugoj stranci da novac isplati na račun punomoćnika tužitelja, a ne stranci kojoj taj trošak pripada.

22.S obzirom na sve gore navedeno valjalo je odlučiti kao u izreci.

Split, 30.listopada 2026.

SUTKINJA
Jerka Kovačić Garac

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana dostave odluke. Žalba se podnosi županijskom sudu, putem ovog suda.

DNA:
- pun. tužitelja
- tuženiku

Broj zapisa: **9-3088f-68321**

Kontrolni broj: **0c02d-6434a-ed418**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

